

Architekt se psem

Ing. arch. Magda Holá
Školitel: Doc. Ing. arch. Ivana Žabičková Csc.
Ústav Stavitelství FA VUT v Brně

Sílící tendence dnešní společnosti v otázkách trvale udržitelného rozvoje, zachování přírodních podmínek, zkoumání vlivů staveb na zdraví člověka a jeho psychickou pohodu vedly v polovině 20. století k vytvoření nového všezahrnujícího oboru – **baubiologie**.

Baubiologie vzniká v Německu a klade si za cíl sdružovat odborníky zdánlivě nesouvisejících oborů, jakými jsou geofyzika, medicína, architektura, stavební inženýrství, atd. a z jejich zjištění, dle hledisek daných oborů, sestavuje obecná pravidla zdravého bydlení.

Jedním z principů uváděných paradoxně na 1. místech směrnic baubiologie je **umístování staveb na pozemku bez tektonických poruch a anomálií**. Pod tímto pojmem se sdružuje hned několik hodnotících hledisek na pozemek, jeho strukturu a složení, včetně hodnocení pozemku z hlediska vlivu takzvaných geopatogenních zón.

Doposud vědecky neprokázaná teorie spojená s pojmem geopatogenní zóny (úspěchy hlásí pouze domácí kutilové se svými přístroji) se objevila cca před 60-ti lety. Do té doby vznikají v tradiční Evropě jiná díla, která nazývají působení země skrze zóny jako ley linie, linie spojující významné stavby megalitické, sakrální, apod.

Autoři těchto teorií si ve své době mysleli, že otvírají nové vědecké obory. Zcela jistě nepředpokládali, že budou jejich díla o sto let později zařazena do kolonky „víra a náboženství“. V době mezi dvěma světovými válkami se všeobecně předpokládalo, že během následujících několika let či desetiletí se vysvětlí a vědecky prokáží i další teorie, jako například existence telepatie, apod. Za připomínku stojí fakt, že i taková vědecká celebrita, v té době již držitel Nobelovy ceny, Albert Einstein píše předmluvu (1930) ke knize J.P.Sinclaira, (držitel Pulitzerovy ceny) „Mentální rádio“, odborníky považovanou za jednu z nejdůležitějších publikací o telepatii.

Těžko tvrdit, zda se telepatie nebo geopatogenní zóny vědecky vysvětlit vůbec dají. Avšak nutno podotknout, že tyto miniobory nedostaly pod tlakem vědců skeptiků, materialistů a křesťanů sebemenší šanci.

Ale i mezi korektními vědeckými výzkumy lze najít experimenty, které se na danou otázku geopatogenních zón snaží odpovědět. Jeden z nejprůkaznějších proběhl roku 1990, kdy Christopher McNaney zkoumal procentuální podíl rakovinných onemocnění, nemocí srdce, atd. v populaci kočovníků několika set rodin. Tito lidé bez stálého domova neznají onemocnění rakovinou, na rozdíl od běžné populace. (I když většinou víc kouří a jí víc nezdravého jídla, jak bylo ve statistikách uveřejněno). V těch případech, kdy se vyskytla nemoc (u velmi nízkého procenta) bylo zjištěno, že dotyčný se na nějakou dobu v minulosti usadil. Jednalo se o usazení v trvání 2 – 5 let.

Zabrání tulácký život působení geopatogenních zón? Možnosti tu jsou. I když se tulák stěhuje z jedné geopatogenní zóny do druhé, každá působí jinak. A tak šanci dostává imunitní systém. Přetlak v jedné oblasti vyrovná po odstranění vlivu

snadněji, než když je působení zóny mířeno stále do stejného místa, na stejnou slabinu, tak dlouho, jak jen na jednom místě člověk žije...

Projevy působení geopatogenních zón jsou závislé na čase. Délka pobytu a jeho frekventovanost v geopatogenní zóně ovlivňuje nebo neovlivňuje významně obyvatele daného místa. Z tohoto pohledu se nejčastěji sledují významná místa našeho pobytu, tzn. Místa, kde trávíme svůj čas několik hodin denně. Jde o místo na spaní, židli v kanceláři nebo štamgastské místo v hospodě.

U citlivějších jedinců má působení rychlejší nástup a horší průběh. V počátcích tyto lidé pociťují nervozitu a stísněnost (0 – 3 dny). Bolesti hlavy s pocity bezdůvodné únavy (většinou se jedná o působení v časovém horizontu 3 dny – 1 měsíc) se mění v migrény, lehčí angíny a přechází až ke stavům depresivním, vnímaným jako ztráta východisek, ztráta radosti ze života (déle jak 1 měsíc).

U silnějších jedinců se dostaví vnímání geopatogenních zón o něco později. V období 1. měsíce mohou jejich působení vnímat zvýšenou agresivitou, podrážděností, afektovaným jednáním, později se mohou dostavit lehčí chřipky, bolesti kloubů, apod.

U obou typů mohou časem nastat problémy se sexualitou, tělesnou váhou a nespavostí. Méně citliví jedinci řeší častěji své obtíže zvýšenou společenskou aktivitou, takže jsou méně v kontaktu s místy působení geopatogenní zóny. Citlivější jedinci se upínají k introverzi a často k jídlu (což zatěžuje organismus).

Jaké jsou tedy hlavní příčiny vzniku geopatogenních zón?

* podzemní voda

* tektonické poruchy

* Energie některých minerálů v zemi (např. Grafit nebo Diamant kvůli vodivosti tepla, Malachit a Hematit kvůli obsahu mědi a železa atd.)

* Dále se za možný důvod geopatogenní zóny považuje radiace – plyny – nebo láva pod povrchem Země.

Působením zón vedených zemským povrchem se zabývaly už nejstarší civilizace. V Asii se zastavíme ve Starověké Číně, tam se poeticky nazývaly geopatogenní zóny „dračí dírou“ a spolu s tím byl vydán i první hygienicko - **stavební předpis o zákazu stavění domů a pohřebišť v takových místech**. Zóny s pozitivním účinkem se nazývaly „dračí žíly“.

Z Evropy se nám zachoval postup starogermánů. Ti používali mravence. Vykopali základy domu a do díry umístili mraveniště. Pokud mravenci spokojeně zůstali na místě, považovali jejich chování za důkaz přítomnosti nevhodných zón. Pokud začali po velmi krátké době stěhovat mraveniště a to vše doprovázeli zmateným pobíháním sem a tam, znamenalo to, že dům bude stát mimo vlivy škodlivého působení geopatogenních zón. U větších objektů se mraveniště umístilo v místě, kde se plánovala ložnice pána domu.

Vysvětlení je prosté. Mravenci se pohybují díky navigačnímu systému, který souvisí s geofyzikálním polem a jeho silovými čarami. Podobně jako včely, které je používají k nalézání svých letových koridorů. Včelaři nadšenci tak zvyšují výnosy medu, pokud umístí včelstvo na křižovatce těchto siločar, jelikož tím mnohonásobně usnadní orientaci včel...

S přenášením mravenišť je konec. Ochránci přírody by jistě nesouhlasili s tímhle nemoderním přístupem, protože to značně snižuje jejich populaci.

Z klasických měřičů dobrého umístění nejsou známé jen krávy, které se používaly v oblasti střední Evropy, ale i psi a králíci a většina savců. Mezi moderními propagátory geopatogenních zón je mnoho zastánců metody „pusťte psa“, do prázdné místnosti a tam, kde si lehne, umístěte svoji postel, protože je to nejlepší místo ke spaní. Stejně jako králík i pes dobré zóny vyhledává.

Z rostlinstva se považují za milovníky geopatogenních zón topoly a vrby. Buk a bříza by měly poukazovat na zdravé prostředí.

Ať už jsou tedy vlivy zón na člověka a jeho organismus výmyslem šarlatánů nebo prozatím vědecky nedokázaným a nezměřeným zemským zářením, je to jako s telepatí. Všichni zažíváme její útržky, máme určitou osobní zkušenost, vědecky nezměřitelnou. Stačí si zajít do lesa a vyhledat pěkné místo se svým psem a rozšiřovat svůj repertoár zkušeností, který nám třeba pomůže otevírat 6. smysl „vidění GENIA LOCI“...

Příspěvek byl zpracován za podpory projektu OP RLZ „Přirodní materiály a nepálená hlína v novodobých i tradičních stavbách“, reg. č.: CZ.04.1.03/3.3.11/3131.